

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 5C/196/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614203572
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Juraj Lukáč
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5614203572.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudcom Mgr. Jurajom Lukáčom v právnej veci žalobcu: Prvej stavebnej sporiteľne, a. s., so sídlom v Bratislave, Bajkalská 30, IČO: 31 335 004, proti žalovaným: 1. I. X., J. XX. X. XXXX, X. A. X., J. XX. X. XXXX, obidvaja bytom I.Á. XXX, Q. X. S., o splnenie povinnosti zaplatiť sumu 10 217,33 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaní v 1. a 2. rade sú p o v i n n í zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 9.675,13 eur, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 8.950,89 eur od 2. 1. 2014 do 4. 2. 2015 a zo sumy 8.870,89 eur od 5. 2. 2015 do zaplataenia a trovy konania vo výške 476,91 eur, a to mesačnými splátkami vo výške 200,- eur splatné vždy do 25. dňa kalendárneho mesiaca vopred, počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

V zostávajúcej časti sa žaloba z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou, doručenou súdu dňa 22. 4. 2014, sa žalobca domáhal voči žalovaným v 1. a 2. rade splnenia povinnosti zaplatiť spoločne a nerozdielne sumu 10 217,33 eur spolu s 6,49%-ným úrokom ročne zo sumy 9 083,49 eur od 2. 1. 2014 do zaplataenia a úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 10 217,33 eur od 2. 1. 2014 do zaplataenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXXXXXX bola so žalovanými uzatvorená zmluva o medziúvere č. XXXXXXXXXXXX a stavebnom spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 7. 9. 2010, v súlade s ktorou poskytol žalobca žalovaným medziúver vo výške 9 200,- eur. Žalovaní sa zaviazali do pridelenia cieľovej sumy splácať úroky medziúveru 6,49 % ročne pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 49,76 eur a do pridelenia cieľovej sumy vkladat' na účet stavebného sporenia pravidelné mesačné vklady vo výške 14,72 eur. Po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení sa žalovaní zaviazali splácať stavebný úver vrátane úrokov vo výške 4,7% ročne pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 64,48 eur. Žalovaní porušili zmluvne dohodnuté podmienky a medziúver prestali riadne a včas splácať. Listom zo dňa 26. 11. 2013 žalobca odstúpil od úverovej zmluvy a vyzval žalovaných, aby v 7-dňovej lehote vrátili zostatok úveru. Žalovaní peňažné prostriedky nevrátili. Podľa článku VII. bod 5 úverovej zmluvy odstúpením od zmluvy nezaniká záväzok dlžníka a ručiteľa splatiť pohľadávku veriteľa vrátane príslušenstva, podľa článku VII. bod 6 zmluvy odstúpením od zmluvy nezaniká ani právo veriteľa požadovať zmluvne dohodnuté úroky do zaplataenia celej pohľadávky. Na základe uvedeného žalobca naďalej úročí istinu dohodnutým úrokom za úver vo výške 6,49% ročne. Dlžná suma ku dňu odstúpenia od zmluvy vo výške 10 160,01 eur pozostáva z istiny 9 083,49 eur, z nezaplataených úrokov za úver a z nezaplataených poplatkov ku dňu odstúpenia v celkovej výške 1 076,52 eur. Podľa úverovej zmluvy a všeobecných podmienok pre zmluvy o stavebnom sporení účinnosťou odstúpenia sa rozumie deň, kedy bolo odstúpenie od zmluvy doručené všetkým žalovaným. Účinnosť odstúpenia nastala dňa 1. 1. 2014.

Dlžná suma ku dňu účinnosti odstúpenia predstavuje 10 217,33 eur a pozostáva z istiny 9 083,49 eur, z nezaplatených úrokov za úver a z nezaplatených poplatkov vo výške 1 133,84 eur. V súlade s článkom VII. bod 8 úverovej zmluvy odo dňa nasledujúceho po účinnosti odstúpenia od zmluvy žalobca úročí celý zostatok dlhu úrokom z omeškania vo výške 5% ročne.

V doplnení žaloby zo dňa 26. 5. 2014 (na č. I. 21-22 spisu) žalobca uviedol, že čerpanie finančných prostriedkov medziúveru sa uskutočnilo dňa 24. 9. 2010 v sume 7 360,54 eur a dňa 5. 11. 2010 v sume 1 707,40 eur. V súlade s článkom I. a II. zmluvy o úvere poplatok za mimoriadny medziúver 116,10 eur a za vystavenie biankozmenky 16,60 eur sa zúčtuje pri prvej výplate mimoriadneho medziúveru tak, že celková výška vyplateného mimoriadneho medziúveru bude znížená o výšku týchto poplatkov, ako aj v súlade s ustanoveniami § 358 Obchodného zákonníka (resp. ustanovením § 580 Občianskeho zákonníka) žalobca započítal vzájomné pohľadávky rovnakého druhu, ktoré medzi účastníkmi konania vznikli. Pre štádium medziúveru bola v článku II. časť medziúver bod 1 a 2 dohodnutá mesačná splátka úroku medziúveru na sumu 49,76 eur pri počte 177 splátok a mesačný vklad na účet stavebného sporenia vo výške 14,72 eur s predpokladaným počtom 178 vkladov. Splátka úrokov je splatná prvého každý mesiac a musí byť uhradená do 15. dňa v mesiaci. Mesačné úhrady poukazované žalovanými vo výške 49,76 eur na účet medziúveru boli zaúčtované v zmysle článku II. zmluvy na dohodnuté úroky medziúveru a amortizačnej tabuľky. Jednotlivé úhrady boli započítané na najstaršie splatné úroky. Nakoľko boli zo strany žalovaných poukazované mesačne vyššie splátky, tieto boli preúčtované na účet stavebného sporenia podľa článku II. časť medziúver. Žalovaní riadne a včas plnili svoje záväzky do januára 2013, odkedy nebola poukázaná žiadna úhrada. Ku dňu odstúpenia od zmluvy boli splnené podmienky podľa ustanovenia § 506 Obchodného zákonníka. Posledná úhrada z 23. 1. 2013 postačovala na pokrytie splátok do januára 2013 a odo dňa 15. 2. 2013 boli žalovaní v omeškaní so splácaním svojho záväzku. Z dôvodu nezaplatenia splátok za február 2013 až november 2013 žalobca pristúpil k odstúpeniu od zmluvy o úvere. Pri odstúpení od zmluvy sa zúčtovala nezaplatená istina vo výške 9 200,- eur s prostriedkami na prislúchajúcom účte stavebného sporenia vo výške 116,51 eur, čo predstavuje po započítaní sumu 9 083,49 eur.

Žalovaní v 1. a 2. rade sa k žalobe písomne nevyjadrili.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného v 1. rade, listinami a to zmluvou o medziúvere a stavebnom - spotrebiteľskom úvere, všeobecnými podmienkami, odstúpením od zmluvy a zistil nasledovný skutkový stav:

V doplnení žaloby zo dňa 4. 2. 2015 (na č. I. 39) žalobca uviedol, že v súlade s článkom II. zmluvy výška poplatku za spracovanie úveru, výška poplatku za vedenie účtu medziúveru, poplatky pri neplnení povinností podľa tejto zmluvy, ostatné poplatky za služby a úkony je dlžník povinný hradíť podľa aktuálneho sadzovníka poplatkov v súlade s ustanovením článku VIII. body 1 a 2. Žalovaní uhradili od 24. 9. 2010 do 26. 11. 2013 celkovo sumu 1 134,62 eur. Od poskytnutia úverových prostriedkov 24. 9. 2010 do 26. 11. 2013 (odstúpenie od zmluvy) boli pripísané úroky v celkovej výške 1 881,56 eur. Rozdiel predstavujú omeškané splátky vo výške 746,94 eur. Poplatky za vedenie účtu, 1. upomienku, 2. upomienku, a predžalobné upomienky, poplatok za poistenie, za zmenu splátkového plánu, individuálne riešenie omeškania do odstúpenia od zmluvy o úver predstavovali sumu 329,58 eur. Po odstúpení od zmluvy žalobca neúčtoval ďalšie poplatky. Napriek poskytnutiu možnosti individuálneho riešenia omeškania bol dlžník v omeškaní so splátkami od 15. 9. 2012, t. j. s 15 splátkami. Suma 1 076,52 eur pozostávala z nezaplatených úrokov vo výške 746,94 eur a poplatkov 329,58 eur. Podľa článku VII. bod 10 zmluvy v prípade odstúpenia od zmluvy sa splatná istina 9 083,49 eur nezaplatené úroky a poplatky do účinnosti odstúpenia vo výške 1 133,84 eur (746,94 + 6,55 + 49,13 + 1,64 a poplatky vo výške 329,58 eur) zúčtujú do jednej sumy 10 217,33 eur.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného v 1. rade, listinami a to zmluvou o medziúvere a stavebnom - spotrebiteľskom úvere, všeobecnými podmienkami, odstúpením od zmluvy, potvrdením o vklade hotovosti a zistil nasledovný skutkový stav:

Žalovaný v 1. rade vo svojej výpovedi uviedol, že si zobral úver, tak na 60% zmluvu podpisovala aj jeho manželka. Úver brali od Prvej stavebnej sporiteľne. Nepamätal si, v ktorom roku to bolo, asi v roku 2008 alebo v roku 2010. Najskôr mal prvý úver štandardný, ten sa vyrovnal, potom mu poskytli druhý úver, asi 8 000,- alebo 9 000,- eur. Zdá sa mu, že mali uzatvorené aj stavebné sporenie. Úver riadne splácal,

potom prišiel o zamestnanie. Nezaplatil najviac štyri splátky, pretože nemal z čoho. Bolo to v období, keď mu bolo doručené odstúpenie od zmluvy. Volal na Prvú stavebnú sporiteľňu, predtým, ako mu bolo doručené odstúpenie od zmluvy. Chcel to splácať po 30 - 40,- eur, nedalo sa to zaplatiť naraz. Potom mu prišiel papier, že odstupujú od zmluvy. Následne išiel do Liptovského Hrádku na Prvú stavebnú sporiteľňu. Tam mu povedala zamestnankyňa, že už nemá význam platiť, že má počkať na vyjadrenie z Prvej stavebnej sporiteľne. Potom ho kontaktovali z Prvej stavebnej sporiteľne, prišiel za pani K.. Bolo to asi koncom novembra alebo v decembri minulého roka a dohodli sa na tom, že má platiť 80,- až 100,- eur. Odvtedy zaplatil prvú splátku 4. 2. 2015 v sume 80,- eur, o čom predložil súdu doklad. Táto suma je zaplatená na medziúver. Bol si vedomý toho, že nezaplatil medziúver, ale nemal z čoho. Odstúpenie od zmluvy bolo doručené aj manželke. V prípade, ak mu súd uloží povinnosť zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu, navrhol splátky podľa dohody s pani K. vo výške 80,- až 100,- eur. Nemá z čoho uhrádzať. Je bez príjmu. Manželka poberá dávku v hmotnej núdzi vo výške 249,- eur. Okrem toho iný príjem nepoberá. Mesačné výdavky predstavujú 50,- eur na elektrinu, 8,- eur na vodu. Bývajú v rodinnom dome vo Východnej. On je jeho podielovým spoluvlastníkom. Tento patrí aj sestre a manželke. Iné dlhy nemá. Nenamietal výšku žalovanej sumy.

Dňa 7. 9. 2010 bola medzi žalobcom ako veriteľom na jednej strane a žalovaným v 1. rade ako stavebným sporiteľom, žalovanou v 2. rade ako ďalším dlžníkom - spoludlžníkom uzavretá zmluva o medziúvere a stavebnom - spotrebiteľskom úvere. Podľa článku I. zmluvy jej predmetom bolo poskytnutie medziúveru pod č. XXXXXXXXXXXX vo výške 9 200,- eur. Podľa článku II. zmluvy sa žalovaní zaviazali poukazovať pravidelne mesačne dohodnutý vklad na účet zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXXXXXX vo výške 14,72 eur do pridelenia cieľovej sumy. Zároveň sa zaviazali splatiť poskytnutý medziúver vrátane príslušenstva. Výška úrokovej sadzby medziúveru bola dohodnutá na 6,49% p. a., výška mesačnej splátky úrokov z medziúveru vrátane poplatku za prijatie do poistenia bola dohodnutá v sume 53,44 eur so splatnosťou mesačne vždy k 1. dňu mesiaca, počet splátok úrokov z medziúveru do pridelenia cieľovej sumy predstavoval 177 a počet mesačných vkladov na účet stavebného sporenia 178. Konečná splatnosť medziúveru bola dohodnutá na 31. 8. 2034. Do pridelenia cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení sa dlžník zaviazal splácať úroky z medziúveru pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 49,76 eur a súčasne platiť poplatok za poistenie typu A pravidelnými mesačnými platbami vo výške 3,68 eur, tzn. dlžník sa zaviazal uhradiť pravidelné mesačné splátky úrokov a úhradu poplatku za poistenie jednou platbou v celkovej výške 53,44 eur. Podľa článku V. bod 1 zmluvy sa dlžník zaviazal plniť všetky záväzky vyplývajúce z tejto zmluvy a zo všeobecných podmienok najmä všetky splátky medziúveru, resp. stavebného úveru uhradiť riadne a včas. Podľa článku VII. zmluvy veriteľ má právo od zmluvy odstúpiť a požadovať okamžité splatenie medziúveru a stavebného úveru vrátane príslušenstva, ak nastane niektorá zo skutočností uvedených v článku XIX. Všeobecných podmienok. Podľa článku VII. bod 5 zmluvy odstúpením od zmluvy nezaniká záväzok dlžníka splatiť pohľadávku veriteľa vrátane jej príslušenstva. Podľa bodu 6 odstúpením od zmluvy nezaniká ani právo veriteľa požadovať zmluvne dohodnuté úroky až do zaplatenia celej pohľadávky. Podľa článku XIX. bod 2 všeobecných podmienok pre stavebné sporenie pre fyzické osoby ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti zo strany sporiteľa a/alebo ak je stavebný sporiteľ v omeškaní s viac než dvoma splátkami alebo jednou splátkou dlhšie ako tri mesiace v zmysle § 506 Obchodného zákonníka je stavebná sporiteľňa oprávnená vypovedať zmluvu alebo od nej odstúpiť.

Listinou zo dňa 26. 11. 2013 žalobca odstúpil od zmluvy o medziúvere a stavebnom - spotrebiteľskom úvere zo dňa 7. 9. 2010 a požiadal o okamžité vrátenie poskytnutých peňažných úverových prostriedkov z dôvodu, že žalovaní v 1. a 2. rade neuhradili ročné splátky. Žalobca doručoval odstúpenie od zmluvy obidvom žalovaným, od žalovaného v 1. rade sa vrátila zásielka ako neprevzatá dňa 31. 12. 2013 a žalovanej v 2. rade bola doručená dňa 2. 12. 2013.

Podľa potvrdenia K. G. bola dňa 04. 02. 2015 vložená na účet č. XXXXXX-XXXXXXXXXX suma 80,- eur s variabilným symbolom 2751851905.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 OSP súd pojednával a rozhodol v neprítomnosti žalobcu a žalovanej v 2. rade, ktorí boli na súdne pojednávanie riadne a včas predvolaní. S prihliadnutím na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy súd vo veci rozhodol, keďže preukázaný skutkový stav umožňoval vyhlásiť rozhodnutie vo veci, pričom nebol zistený vážny dôvod odročenia súdneho pojednávania. Žiadna zo sporových strán nepožiadala o odročenie pojednávania a nevzniesla žiadny dôkazný návrh.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka:

Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 503 ods. 1, 2, 3 Obchodného zákonníka

Zväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka:

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka:

Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.:

Výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba D. U. G. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými ustanoveniami zákona súd vyhovel žalobe v časti o zaplatenie sumy 9.675,13 eur, keď vykonaným dokazovaním mal preukázanú jej dôvodnosť. V zostávajúcej časti súd žalobu zamietol ako nedôvodnú. Vykonaným dokazovaním a to zmluvou o medziúvere a stavebnom spotrebiteľskom úvere mal súd preukázané, že žalovaní v 1. a 2. rade ako dlžníci uzavreli so žalobcom ako veriteľom zmluvu o medziúvere, na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovaným medziúver v sume 9.200,- eur, ktorý sa žalovaní zaviazali splácať dohodnutými pravidelnými mesačnými splátkami popri ďalších záväzkoch vyplývajúcich zo zmluvy. Nebolo sporné medzi účastníkmi konania, že zo strany žalovaných došlo k porušeniu zmluvnej povinnosti splácať úver podľa dohodnutých podmienok. Žalujúca strana v súlade so zmluvnými ustanoveniami platne odstúpila od zmluvy z dôvodu porušenia zmluvnej povinnosti žalovaných splácať úver riadne a včas (v prípade ak nastalo omeškanie s viac ako dvoma splátkami alebo jednou splátkou dlhšie ako 3 mesiace). Uvedenému korešponduje výpoveď žalovaného v 1. rade, že bol v omeškaní so splátkami, podľa jeho názoru najviac za 4 mesiace. Hoci žalovaní nerozporovali výšku žalovanej sumy, žalobca mal právo domáhať sa zaplatenia sumy 9.675,13 eur. I keď podľa zmluvných podmienok výška medziúveru bola dohodnutá v sume 9.200,- eur, žalovaným bola reálne poukázaná čiastka 9.067,40 eur (čo žalovaní nenamietali), keďže žalobca si zaúčtoval poplatok za spracovanie medziúveru a za vystavenie biankozmenky a preto o výšku týchto poplatkov bola celková výška peňažných prostriedkov znížená. Oprávnenosť účtovania poplatku vo všeobecnosti je daná, ak veriteľ účtuje dlžníkovi poplatok ako protiplnenie za službu, ktorú dlžníkovi reálne poskytol. V súvislosti so

zaúčtovaním poplatku za spracovanie úveru a vystavenie biankozmenky však súd nemal preukázané naplnenie uvedených kritérií. Rovnako súd mal preukázané (čo nebolo ani sporné), že čiastka nasporená dlžníkmi predstavuje 116,51 eur. Z vyššie uvedených dôvodov istina skutočne poskytnutých peňažných prostriedkov predstavuje 9.067,40, od ktorej je potrebné odpočítať nasporenú sumu 116,51 eur, preto istina činí 8.950,89 eur. V zmysle vyššie uvedeného výška zmluvných úrokov ku dňu 26. 11. 2013 (odstúpenie od zmluvy) predstavuje 746,94 eur a za obdobie od 27. 11. 2013 do 1. 1. 2014 (dátum účinnosti odstúpenia od zmluvy) čiastku 57,30 eur (za 36 dní). Žalovaný v 1. rade preukázal, že dňa 4. 2. 2015 zaplatil žalobcovi čiastku 80,- eur. Žalobca sa preto dôvodne domáhal zaplata sumy 9.675,13 eur (8950,89 + 746,94 + 57,30 - 80). Žalovaní nespochybnili tvrdenia žalobcu, ako ani nenavrhlí žiadne dôkazy rozporujúce tvrdenia žalobcu. Žalovaným v 1. a 2. rade súd preto uložil solidárnu povinnosť, aby spoločne a nerozdielne zaplatili žalobcovi sumu 9.675,13 eur. Časť žalobcom uplatnenej sumy predstavovala čiastku v súhrne 329,58 eur, ktorá podľa tvrdení žalobcu zahŕňa poplatky za vedenie účtu, za 1. upomienku, za 2. upomienku, predžalobné upomienky, poplatok za poistenie, za zmenu splátkového plánu, individuálne riešenie omeškania do odstúpenia od zmluvy o úvere. Súd konštatuje, že v tejto časti žalovanej sumy si žalujúca strana nespĺnila povinnosť tvrdenia, uvedenú čiastku nešpecifikovala rozlíšením, na aký konkrétny poplatok sa vzťahuje konkrétna suma. Súd len pripomína žalobcovi, že pripojené listinné dôkazy slúžia na preukázanie tvrdení žalobcu, ktoré majú byť súčasťou žaloby. Je preto procesne neprípustné, aby povinnosť tvrdenia rozhodujúcich skutočností, ktorá zaťažuje účastníka, plnil súd tým, že bude vyčítavať podstatné skutočnosti z listinných dôkazov. Došlo by tým k porušeniu zásady rovnakého postavenia účastníkov v súdnom konaní.

Súd tiež zamietol žalobu v časti, v ktorej sa žalobca domáhal zaplata úrokov vo výške 6,49 % ročne od 2. 1. 2014 do zaplata ako nedôvodnú. Podľa citovaného zákonného ustanovenia (§ 503 ods. 1, 2, 3 Obchodného zákonníka) sú úroky splatné najneskôr do doby splatnosti úveru, nie po splatnosti úveru. Zo zákonnej úpravy nevyplýva, že po splatnosti celého úveru sa ďalej úročí istina úveru až do zaplata (do vrátenia peňažných prostriedkov prislúchajú úroky len v prípade vrátenia peňažných prostriedkov pred dobou splatnosti podľa § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka). Súd poukazuje na podstatu zmluvného úroku, ktorý je vyjadrením odplaty za užívanie finančných prostriedkov, ktoré sa poskytujú veriteľovi do doby splatnosti (veriteľ neposkytuje peňažné prostriedky po lehote splatnosti). Veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obo 143/98, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 19. 11. 2013, sp. zn. 5Co/165/2013, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 30. 5. 2012, sp. zn. 1Co/30/2012). Domáhať sa zmluvných úrokov po zosplatnení úveru a ďalej úročiť úver nezodpovedá charakteru a podstate zmluvného úroku. Po účinnosti odstúpenia od zmluvy o úvere sa dlžník nenachádza v režime požičiavania istiny a rovnako ani neužíva istinu, preto žalobcovi, ako veriteľovi neprislúcha odplata za užívanie požičanej istiny zmluvný úrok, ale sankčný úrok z omeškania. Žalobcovi prislúchali zmluvné úroky do účinnosti odstúpenia od zmluvy, t. j. do 1. 1. 2014. Zmluvné dojednanie, že dlžník má povinnosť zaplatiť úroky až do zaplata celej pohľadávky je preto v rozpore s ust. § 503 Obchodného zákonníka a navyše také dojednanie obchádza účel, ktorý vyplýva z podstaty a významu zmluvných úrokov, ako je uvedené vyššie.

Z dôvodu omeškania žalovaných s plnením dlhu žalobcovi vzniklo právo na zaplata úrokov z omeškania. Zodpovednosť za omeškania má objektívny charakter, vzniká bez ohľadu na zavinenie, jej dôsledkom je vznik povinnosti dlžníka platiť veriteľovi úroky z omeškania. Výšku úrokov z omeškania určuje vykonávací predpis a to navýšením 8 percentuálnych bodov nad úrokovú sadzbu stanovenú D.. Žalovaným v 1. a 2. rade bola uložená povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5 % (v zmysle žalobného návrhu, ktorým je súd viazaný) zo sumy 8.950,89 eur (istiny) od 2. 1. 2014 do 4. 2. 2015 (kedy bola uhradená suma 80,- eur) a zo sumy 8.870,89 eur od 5. 2. 2015 do zaplata, keďže omeškание s peňažným plnením doposiaľ trvá. S poukazom na ustálenú súdnu prax žalobcovi ako veriteľovi po splatnosti úveru prislúchajú úroky z omeškania z nevrátenej časti istiny úveru, nie aj z úrokov z úveru. Navyše platná právna úprava (ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka) nepripúšťa možnosť platiť úrok z omeškania zo zmluvného úroku. Zmluvné úroky sa nestávajú súčasťou istiny a preto sa sami ďalej neúročia.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 O. s. p. Žalobca bol v konaní úspešný v rozsahu 10.170,44 eur (priznaná istina 9.675,13 eur a splatné úroky z omeškania vo výške 495,31 eur od 2. 1. 2014 do vyhlásenia rozsudku 9. 2. 2015), čo činí 88,90 %. Žalovaní boli v konaní

úspešní v rozsahu 1.264,85 eur (nepriznaná istina 542,20 eur, nepriznanie zmluvných úrokov vo výške 652,51 eur od 2. 1. 2014 do 9. 2. 2015 a nepriznanie úrokov z omeškania vo výške 70,14 eur od 2. 1. 2014 do 9. 2. 2015), čo činí 11,10 %. Čistý úspech žalobcu tak predstavuje 77,80 % a v tomto rozsahu mu vzniklo právo na náhradu trov konania voči žalovaným. Trovy konania pozostávali z pomernej náhrady zaplateného súdneho poplatku a to vo výške 476,91 eur (77,80 % zo sumy zaplateného súdneho poplatku 613,- eur), iné trovy konania si žalobca neuplatnil ani neboli preukázané v konaní. Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobcovi trovy konania vo výške 476,91 eur.

V súlade s ustanovením § 160 ods. 1 OSP súd povolil žalovaným na zaplatenie dlhu mesačné splátky vo výške 200 eur, splatné vždy do 25. dňa kalendárneho mesiaca, počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Súd prihliadol na výšku peňažného plnenia, ako aj nepriaznivé sociálne pomery žalovaných. Povolením splátok nebude žalobca vo svojich majetkových pomeroch dotknutý. V prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky, žalovaní strácajú výhodu splátok a vznikne im povinnosť uhradiť dlh jednorázovo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.